

[Elmqvist.]

Og i hvert Fald mener jeg, at man, naar man har ønsket at gaa Tilskudsvejen, kunde have kombineret denne med Skattelettelsesvejen, saaledes at man lod Ejerne vælge imellem, om de ønskede Skattelettelse eller Tilskud, dog saaledes, at det Beløb, der kunde opnaas i Skattelettelse, ingen Sinde maatte blive større end det, der kunde opnaas i Tilskud. Ved at træffe en saadan Ordning, altsaa ved at stille Ejerne frit over for dette Alternativ, vilde man derhos yderligere forøge Beskæftigelsen, idet det som Regel vilde blive saaledes, at en Ejer for at opnaa det samme Beløb i Skattelettelse som i Tilskud skulde reparere for et større Beløb, end hvor der kun er Tale om Tilskud.

Jeg kan bedst vise dette gennem et Eksempel — jeg skal nøjes med et enkelt.

Reparerer en Mand for 6 000 Kr. paa en Ejendom med en Ejendomsskyld paa 200 000 Kr., vil han efter Lovforslaget kunne faa et Tilskud paa 1 800 Kr. Ønsker den samme Mand ikke Tilskud, vil han, hvis han faar Lov til at trække de 6 000 Kr. fra i sin skattepligtige Indtægt, og hvis hans samlede Skatteprocent til Kommune, Stat og fælleskommunal Udligningsfond er 20, faa en Besparelse paa 1 200 Kr. i Skat, medens han, som sagt, vil kunne faa 1 800 Kr. i Tilskud. Det offentlige vil altsaa blive gunstigere stillet, idet det kun vil miste 1 200 Kr. imod Tilskuddet paa 1 800 Kr. Vil vedkommende Mand, der ønsker Skattelettelse, naa op til de 1 800 Kr. i Skattelettelse, skal han udføre Reparationer helt op til et Beløb af 9 000 Kr.

Jeg har brugt et Eksempel, hvor den samlede Skatteprocent var 20. Betaler vedkommende mindre i Skat, skal det Reparationsbeløb, han skal op paa for at faa en Skattelettelse, svarende til Tilskuddet, sættes tilsvarende højere op — og naturligvis omvendt.

Jeg kan ikke se andet, end at det vilde være naturligt at gaa frem ad denne Vej, og at det vilde være en for Sagen og det offentlige fordelagtig Vej, om man saaledes havde kombineret Tilskuds- og Skattelettelsesvejen og havde givet Ejerne frit Valg. I hvert Fald synes jeg, det virker noget urimeligt, at den Mand, der ikke vil søge om Tilskud, men foretager Fornylsesarbejder for 6 000 Kr., f. Eks. Varmeisolationsarbejder, ikke kan faa een Øres Skattelettelse, medens den, der søger om Tilskudet, kan faa de 1 800 Kr.

Jeg ved, at Ændringsforslag i den Retning, jeg her har skitseret, har været fremført i Folketingets Udval og dér har mødt

megen Sympati. Det blev ogsaa omtalt af Udvalgets Ordfører i Folketinget, men er blevet afvist, fordi Skatteteknikerne gjorde Indsigelse derimod. Jeg ved ikke, hvilke Indsigelser det har været, men uden at kende dem vil jeg hævde, at de Vanskeligheder, der skulde overvindes, for at man kunde gaa den nævnte Vej, vilde være meget smaa.

Jeg beklager, som sagt, at man ikke har kunnet kombinere det paa den Maade, men naar man ikke vil gaa saa vidt, som jeg her har foreslaaet: at man maa trække selve Reparationsbeløbet fra i sin skattepligtige Indkomst, synes det mig, at der i hvert Fald bør gives Adgang til, at man kan trække et til det Tilskud, man kan faa, svarende Beløb fra i sin Indkomst, altsaa, at man i det Eksempel, jeg har nævnt, hvor man kan faa 1 800 Kr. i Tilskud ved et Reparationsbeløb paa 6 000 Kr., skulde kunne trække 1 800 Kr. fra i sin Indkomst af de 6 000 Kr., man reparerer for; det vil med en Skatteprocent paa 20 blive en Besparelse for vedkommende paa 360 Kr. over for det Tilskud paa 1 800 Kr., han kunde have faaet. Jeg synes i hvert Fald, at man burde gaa den Vej. Jeg beder den højtærede Minister overveje, om det dog ikke vil virke i høj Grad mærkeligt, at den Ejer, der søger Tilskud til det nævnte Arbejde paa 6 000 Kr., faar et Tilskud paa 1 800 Kr., hvorom det udtrykkeligt i Lovforslaget siges, at det er skattefrit, medens han, hvis han udfører Arbejdet til 6 000 Kr. for egen Regning og altsaa tilskyder disse 1 800 Kr., som han kunde have faaet i Tilskud, ikke maa trække dette Beløb fra i sin skattepligtige Indkomst. Det virker ganske urimeligt, og det maatte man i hvert Fald kunne komme bort fra. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig i hvert Fald at gaa dertil, at det Tilskud, som Ejeren sparer det offentlige for, fradrages; det kan i hvert Fald ikke byde paa skattetekniske Vanskeligheder.

Maa jeg til det, jeg her har anført, føje, at jeg ved de Beløb, som jeg har ønsket man skulde kunne trække fra i sin skattepligtige Indkomst, naturligvis kun tænker paa saadanne Reparations- og Fornylsesbeløb, som det ikke ifølge de gældende Skatteregler er tilladt at fradrage.

Jeg har peget paa disse Veje, fordi jeg synes, at man burde have fulgt dem. Jeg ved, at det ikke har været muligt i det andet høje Ting at naa frem ad de Veje, og jeg skal derfor heller ikke stille Ændringsforslag i dette Ting; men jeg mener, det har Interesse, at der bliver peget paa dem. Jeg